

AKD-NEWS!

ČÍSLO X/2010

ŘÍJEN



Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE

- 3** Říjnová výročí
- 5** SOUTĚŽ (vyhodnocení)
- 7** Legendy WWII.
- 11** Ilustrované dějiny zbraní
- 15** VIZITKA
- 17** Historie Delta Force
- 21** Dny NATO a Vzdušných sil ČR
- 24** Víte, kdo Vám kryje záda?
- 29** České tanky
- 32** EUROCORP
- 38** Inzerce

Říjnový vtip:

Jde pán kolem blázince, z kterého se radostně ozývá. "Třináct, třináct." Protože pán je zvědavý, přiloží oko k díře ve zdi a kouká. Najednou ho někdo do toho oka píchne a radostně se za zdi ozve: "Čtrnáct, čtrnáct."



Říjnové foto: Je čas přestat kouřit!

ŘÍJNOVÁ VÝROČÍ

1.

1946 – **Norimberske procesy**: 12 z 22 obžalovaných nacistických pohlavárů bylo odsouzeno k trestu smrti.

Mezinárodní soudní tribunál, ustanovený dle londýnské dohody o stíhání válečných zločinců z 8. srpna 1945, pro potrestání válečných zločinů za druhé světové války, se do dějin zapsal pod označením Norimberský proces.

Obžaloba byla vznesena 6. října 1945, soudní proces byl zahájen 20. listopadu 1945 a byl ukončen vynesením rozsudků 1. října 1946. Souzeno bylo 22 hlavních představitelů nacistického Německa. Proces proběhl před Mezinárodním vojenským tribunálem, který byl za tímto účelem zřízen. Současně také organizace SS, Gestapo, SD a vedoucí štáb NSDAP byly odsouzeny jako zločinecké organizace.



4.

2006 – Zemřel František Fajtl, český voják, pilot, účastník bojů druhé světové války (* 20. srpna 1912).

6.

1973 – Útokem 80 000 egyptských vojáků na Bar Levovu linii na břehu Suezského průplavu začala Jomkipurska válka.

9.

1000 – Viking Leif Eriksson objevil Vinland, noha Evropana stanula poprvé na půdě amerického kontinentu.

10.

1857 – Zemřel Josef Ressel, vynálezce lodního šroubu (* 29. června 1793).

13.

1792 – Ve Washingtonu, D.C. byl položen základní kámen Bílého domu.

14.

1947 – Chuck Yeager překonal na letounu Bell X-1 rychlost zvuku.

15.

1582 – Ve většině katolických zemí byl zaveden gregoriánský kalendář. Bezprostředně po 4. říjnu následoval 15. říjen.

16.

1813 – Začala bitva narodů u Lipska, v níž se Francouzi v čele s Napoleonem Bonapartem střetli se spojenými armádami Rakouska, Ruska, Pruska a Švédska.

17.

1777 – Americké kontinentální vojsko porazilo Brity v bitvě u Saratogy – bod obratu v americké válce za nezávislost.

1931 – Chicagský gangster Al Capone byl usvědčen z kráčení daní.

1933 – Albert Einstein emigroval z nacistického Německa do Spojených států.

19.

1943 – Byl objeven streptomycin, první antibiotikum proti tuberkulóze.

1944 – Český spisovatel Karel Poláček zahynul v Osvětimi (* 22. března 1892).

21.

1941 -- Československý pěší prapor 11 – východní pod velením podplukovníka Karla Klapálka posílil obranu Tobrúku.

23.

1942 – Britská 8. armáda pod velením generála Montgomeryho zaútočila u El Alamejnu na německý Afrikakorps generála Rommela. Bitva skončila 5. listopadu vítězstvím Britů.

25.

1936 – Adolf Hitler a Benito Mussolini uzavřeli spojení, čímž vznikla Osa Berlin-Řím.

27.

1944 – Slovenské národní povstání: německé jednotky obsadily Banskou Bystrici, povstalci byli zatlačeni do hor.

28.

1918 – V Praze byla vyhlášena samostatná Československá republika.

1940 – Druhá světová válka: italská armáda zahájila z albánského území invazi do Řecka.

30.

1961 – Po odpálení Car-bomby nad sovětskou jadernou střelnicí na ostrově Nová země nastala největší jaderná exploze v dějinách lidstva

31.

1956 – Suezská krize: po předchozím izraelském útoku na Sinaj, zahájily Velká Británie a Francie vojenskou operaci proti Násirovu Egyptu s cílem zmocnit se Suezského průplavu.

□



ŘÍJNOVÉ SÍŤOVINY:

To nejzajímavější na síti, podle naší redakce.

<http://www.dday.co.uk/>

Stránky věnované vylodění v Normandii.

<http://www.britannica.com/>

Slavná encyklopedie ve své internetové podobě.

<http://britisharmy.wordpress.com/>

Blog britské armády.

<http://www.bolehlav.cz/>

Hry a zábava pro každého.

SOUTĚŽ!



VYHODNOCENÍ!

Pravidla soutěže: V každém z minulých šesti řádných čísel časopisu AKD-NEWS!, byla uveřejněna trojice otázek. Do soutěže o výhru postoupili všichni Ti, kdo poslali správné odpovědi vždy do konce soutěžního kola. Uzávěrka každého soutěžního kola, byla vždy posledního toho měsíce, ve kterém byla otázka vyhlášena. Bylo řečeno: „Kdo bude mít nejvíce správných odpovědí vyhrává. V případě stejného počtu správných odpovědí budeme losovat.“

Shrnutí: Šest soutěžních kol uběhlo jako voda a je tu konec soutěže. Vědomostního boje o zbrusu novou M-pinu od ICS, kterou věnovala společnost Bohemia Air Soft, se zúčastnilo okolo 40-ti soutěžících! Při šesti kolech, kdy se v každém kole odpovídalo na tři otázky, je to téměř 720 odpovědí!!!

Nastal „den D“ a v sobotu 9.10 2010 během zahajování akce „Útok na Foy 2010“, kterou AKD pořádalo v AS areálu Nový Dvůr, byl vyhlášen výherce.

Závěr soutěže byl velmi napínavý! Losovat však na konec nebylo třeba, neboť jen jeden soutěžící měl všechny odpovědi správné. A tak dnes již můžeme s klidem říci, že absolutním vítězem je **Alexander Vejvara z Prahy 4! GRATULUJEME!!!**



Šťastnému výherci cenu předal zástupce společnosti Bohemia Air Soft, Petr Macek.



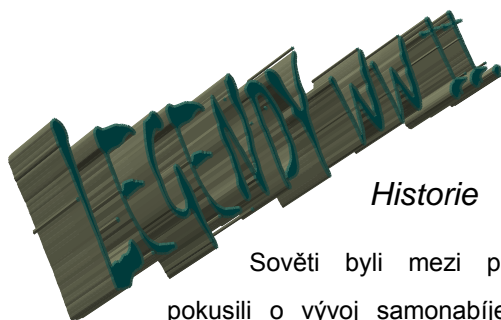
Výherce Alexander Vejvara.



AKD děkuje společnosti **Bohemia Air Soft**, za podporu v roce 2010!



Bohemia Air Soft
www.airsoftshop.cz www.airsoft.cz/shop



Historie

Sověti byli mezi prvními, kdo se pokusili o vývoj samonabíjecí pušky. První taková automatická puška AVS-36 se však moc dobře neosvědčila, a proto se začal hledat její nástupce. Stala se jí samonabíjecí puška **SVT-38** (*Samozarjadnaja vintovka Tokareva, 1938* - samonabíjecí puška Tokarevova, 1938) od konstruktéra Fjodora Tokareva.

Při návrhu pušky se značné úsilí věnovalo co nejnižší hmotnosti, což mělo za následek přetěžování součástí. Během sovětsko-finské války na přelomu let 1939-1940 se tyto pušky příliš neosvědčily a bylo dokonce uvažováno o ukončení jejich výroby ve prospěch Simonovovy pušky. Nakonec však Stalin z důvodu plnění plánu vyzbrojování od tohoto záměru ustoupil a dal pokyn ke zdokonalení konstrukce SVT-38.

Proto byla SVT-38 v roce 1940 stažena z výroby a nahrazena **SVT-40** se stejným vnitřním uspořádáním, ale robustnější konstrukcí. Tato nová puška měla jednodílnou pažbu namísto dvoudílné, technologicky zdokonaleny a zesíleny funkční části a celkově byla vylehčena o 680 g. Řadu dalších problémů s regulací plynu, zásobníkem a celkově nižší spolehlivostí v bojových podmínkách se napravit nepodařilo. Byla podstatně úspěšnější, trpěla však jako SVT-38 a AVS-36 silným zpětným rázem. Proto se na ústí hlavně montovala ústová brzda, ale o její účinnosti panovaly pochybnosti.

Příště: *Arisaka typ 38*

Zpracoval: *Carlos*



SVT-40

SVT-40



SVT-40 s municí a různými dopňky

Typ	samonabíjecí puška
Místo původu	■ SSSR
Války	Druhá světová válka, Korejská válka, Válka ve Vietnamu a další
Konstruktér	Fjodor Tokarev
Navrženo	1938
Hmotnost	3,85 kg (nenabitá)
Délka	1 226 mm
Typ náboje	7,62 x 54 mm R
Ráže	7,62 mm
Maximální dostřel	1500 m
Zásobování municí	zakřivený schránkový zásobník na 10 nábojů



Nová kategorie armyshopu ArmyPoint - paralyzéry



Akce do vyprodání zásob - svítilny Nextorch až o 40% levnější



Novinky armyshopu ArmyPoint - nenechte se zaskočit zimou ...

Armyshop ArmyPoint nově nabízí originální ruská trika s dlouhým rukávem, ve třech barevných provedeních, originální ponožky vz. 2000 a 2008 používané AČR. Naleznete zde také novou kategorii polní lopatky, kterou budeme rozšiřovat, dále nás můžete podpořit na stránkách sítě Facebook.



Novinky armyshopu ArmyPoint - repliky zbraní

Armyshop ArmyPoint pro Vás připravil novou kategorii - **repliky zbraní**. Jedná se o pohyblivé, zdařilé a věrné kopie zbraní, převážně z období I. a II. světové války.



Nové znehodnocené zbraně skladem - UZI, AKS 74U, ZB 30/37 a Mosin 1891

Nově naleznete v naší nabídce znehodnocené zbraně samopal UZI, útočná puška AKS 74U a také se vrací kulomet ZB 30/37 a kulovnice Mosin 1891.



Nově armyshop ArmyPoint nabízí originální, nepoužité kalhoty 95 letní a blůzy 95 letní - ripstop

<i>Blůza 95 letní ripstop zelený potisk</i>	<i>Blůza 95 letní ripstop béžový potisk</i>	<i>Kalhoty 95 letní ripstop zelený potisk</i>	<i>Kalhoty 95 letní ripstop béžový potisk</i>

Nově v naší nabídce KONZERVOVÁ DÁVKA POTRAVIN, tzv. KDP, nebo "káděčko" za bezkonkurenční ceny. V nabídce jsou všechny tři verze - KDP I, KDP II a KDP III.

KDP I

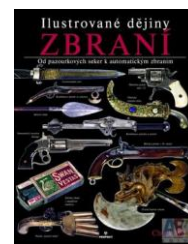
KDP II

KDP III



Členové Airsoft Klubu Dejvice během CQB tréninku 25. 9. 2010.

Ilustrované dějiny zbraní od pazourku k automatické pistoli



II.

Změny ve způsobu válčení

Po pádu římské říše technologie výroby zbraní relativně stagnovala. Zavedení jezdeckých třmenů (asi v 9. až 11.st.) vedlo k dominanci rytířů na koních, vyzbrojených kopím a mečem a podporovaných pěchotou. Ta byla vybavena množstvím různorodých zbraní od jednoduchých holí přes zemědělské nářadí až po palcáty a halapartny. Zároveň bylo řetězové brnění nahrazováno plátovým, které mělo lepší ochrannou účinnost. I tak však rytíři byli zranitelní dlouhým lukem a kuší. Ve zbytku světa vládli Mongolové se svými kompozitními luky a zbrojířii z Číny, Japonska, Persie a Indie vyráběli zbraně pro boj zblízka, krásné a vražedné.

1. Žezlovité zbraně a cepy

Žezlo - těžká hůl se širokou hlavicí má své kořeny až v pravěku. Známé jsou z doby kolem 3.tisíciletí před n.l. Po jistém útlumu se znovu dočkaly obliby pro své účinky proti brnění. Z žezla se vyvinul **palcát**, obvykle ze železa či oceli. Jeho úkolem nebylo bezpodmínečně prorazit brnění. Svou vahou dokázal i tak způsobit strašná zranění. Mezi 11. a 13. stol.n.l.se objevily palcáty vybavené přírubovými hlavicemi s různými výstupky a hroty. Používali je hlavně pěšáci, ale v kratším provedení si je oblíbili i jezdci, pro jejich snadnou ovladatelnost. Protože palcát dokázal usmrtit protivníka i bez prolití krve, byl oblíbenou zbraní bojujícího duchovenstva.

Postupem doby se, stejně jako halapartny, změnila palcáty z válečné zbraně v ceremoniální objekt, mocenský symbol. Palcát nosili jako odznak moci občanští či akademičtí hodnostáři, dodnes leží palcát před mluvčím v dolní sněmovně britského parlamentu. **Halapartny** se staly symbolem různých čestných stráží a ceremoniářů.



2.Stoletá válka

Stoletá válka byla vlastně sérií konfliktů mezi Anglií a Francií v letech 1337 až 1453. Počínajíc Edwardem III. si angličtí králové činili nárok na francouzský trůn na základě odvození svého původu od Normanů, kteří dobyli Anglii v r.1066.

Dlouholeté boje měly velký význam pro vývoj válečnictví a zbrojařství a historikové považují tento konflikt za konec středověkého způsobu válčení. Byl to také první konflikt, ve kterém sehrály významnou roli **palné zbraně** v podobě dělostřelectva. Současně přispěl k založení profesionálních armád.

Zpočátku měli převahu Francouzi, kteří měli reputaci nejlepších válečníků Evropy. Ale organizovali jednotky starým způsobem, soustředěním pěších kolem těžce obrněných rytířů na koních. V první rozhodující bitvě u Kresčaku (1346) byly útoky francouzských rytířů na koních soustavně zastavovány mraky šípů z dlouhých luků anglických a velšských lukostřelců. Ti, kteří přežili se stali obětmi anglických rytířů, kteří bojovali bez koní. Francouzům nepomohlo ani nasazení střelců z kuší, protože rychlost střelby z luků převládla. Francouzi se však nepoučili a bitva u Poitiers (1356) byla téměř reprízou bitvy u Kresčaku.

Přes četná vítězství Angličanů se však válka časem začala vyvíjet v jejich neprospěch. Ještě v roce 1415 donutili ke kapitulaci přístav Harfleur použitím pouhých dvanácti děl. Ale anglická hrozba nakonec přinutila svárlivou francouzskou šlechtu, aby se sjednotila a s podporou prostého lidu, vedeného charismatickou **Johankou z Arku** se postavila Angličanům na odpor. V poslední velké bitvě u Castillonu (1453) nasadili Francouzi 300 děl a ukončili tak 116 let trvající boje. Podle historiků toto byla první bitva, v níž sehrála **artilerie** rozhodující úlohu.



3.Dřevcové zbraně a sekery

Dřevcové zbraně jsou známy víceméně od pravěku, ale ve středověku se značně zdokonalily a nabyly neuvěřitelného množství podob a tvarů. Jedná se o železný hrot nebo čepel, nasazené na dlouhé násadě – **dřevci**, jehož délka (až 6,5 m) umožnila napadnout jezdce a zůstat mimo dosah jeho meče. Zavedení palných zbraní postupně snižovalo nasazení těžkých obrněnců a dřevcové zbraně byly degradovány na ceremoniální účely.

V Evropě patřily k nejrozšířenějším **halapartny** a **píky**. Halapartna se objevila asi ve 14. stol. a byla obvykle dlouhá 1,5 m. Byla

většinou tvořena bodcem (k udržení jezdce na distanc), hákem (ke stržení jezdce s koně) a sekerou, která prorazila brnění. **Píka** je asi o 200 let starší. Švýcarská armáda z ní vytvořila hrozivou zbraň, když začala používat dřevce v délce až 6,7 m.

Také v jiných kulturách se dřevcové zbraně používaly, protože jejich výroba byla jednoduchá a jejich používání nevyžadovalo dlouhotrvající výcvik. Píka v lehčím provedení se nazývá **kopí** a je používána spolu s **oštěpem** jako vrhací zbraň. V afrických kulturách se používá dodnes.

4. Brnění

Speciální oděvy, které měly chránit bojovníka proti střelám a čepelím se nosily už před 10.000 lety. Nejprve kožené (v Číně např. z kůže nosorožce), později kombinované s kovovými součástmi, posléze kroužkové a plátové brnění. Nástupem palných zbraní se stávaly tyto součásti oděvů neúčinné a teprve s objevem nových syntetických materiálů nastává v moderní době jejich znovuzrození.

Starořecká pěchota (hoplité) nosili **bronzové kyrysy** na prsou i zádech, přilby a chrániče holení za stejného kovu. Římsí legionáři nosili kožené vesty vyztužené železnými obručemi a železné přilby.

Kolem 9.stol. začali evropští rytíři nosit pláště složené z tisíců malých, do sebe zaklesnutých kroužků, podložených koženou tunikou. Přilby již někdy bývaly vybavené členěným hledím a ochranu obličej. Ale **řetízkové brnění** bylo těžké (plášť vážil až 13,5 kg) a šíp z dlouhého luku nebo střelu z kuše nezastavilo. Proto se začalo používat brnění složené z překrývajících se **ocelových plátů**.

5. Dýky a bojové nože

Jde o krátké bodné zbraně ovládané jednou rukou. Byly předchůdci mečů a používaly se (a dosud používají) ve všech částech světa. Jejich malé rozměry omezovaly jejich použitelnost v boji, ale možnost snadno je ukrýt jim získala oblibu u kriminálních živlů. Kromě dýk některé kultury používaly nože, které byly velikostí mezi dýkou a mečem. Všeobecně se označují pojmem **bojové nože**.

Původně dýky sloužily k proniknutí brněním v místě spojení plátů. Jezdec shozený z koně byl proti této zbraně bezmocný. V 16.století se stal populárním způsob šermířského souboje, při kterém bojovník držel v jedné ruce dýku a v druhé meč, přičemž dýka sloužila k odvrácení protivníkovy útoku. Rostoucí popularita pistole vedla v 18.století k odsunutí dýk do sféry



ceremoniální nebo jako kuriózní zákeřná zbraň kriminálních živlů (např. skrytá ve vycházkové hůlce). Dodnes se dýka používá u speciálních jednotek k tiché eliminaci protivníka.

V mnohých kulturách plnily dýky a nože několik úloh. Byly symbolem moci a bohatství nositele. Typickou ukázkou jsou nože nepálských Gurkhů (**kukri**), nebo malajské **krisy** nebo zdobené nože subsaharských kmenů. V mnohých společenstvích je jim připisována duchovní moc. Výsledkem tohoto nahlížení na tyto zbraně jsou nádherně zdobená umělecká díla. V



některých oblastech patří používání dýk a bojových nožů k tradici (Indie, Afrika, Asie). To vedlo ke konstrukci nespočetných tvarů (tříčepelové, nůžkové apod.). Na indickém subkontinentu se ujaly nože ve tvaru kruhu, esovitě zahnuté nebo spojené s boxerem či drápy.

Mimořádnou pozornost si zaslouží asijské čepelce, zejména japonské **samurajské dýky**.

Všechna tato umělecká díla odsunul do druhé kategorie **vynález střelného prachu**. Všeobecně se soudí, že černý střelný prach byl objeven v Číně někdy v 10. století. Byl používán v taoistických náboženských rituálech, ohňostrojích a jako pomůcka při signalizaci. Jeho použití v palných zbraních je však prokázáno až v evropských

rukopisech ze 14. století.

Z primitivních zbraní ve tvaru vázy a střelících projektilů ve tvaru šípů se vyvinuly **kanóny** – železné roury připevněné na dřevěném rámu a střelící železné koule nebo kameny. Ovšem vinou primitivních technologií a chemie se vyvinul stabilní a skladovatelný střelný prach až v 17. století.

Pokračování příště.

Zpracoval: KK

Zdroj: Ilustrované dějiny zbraní

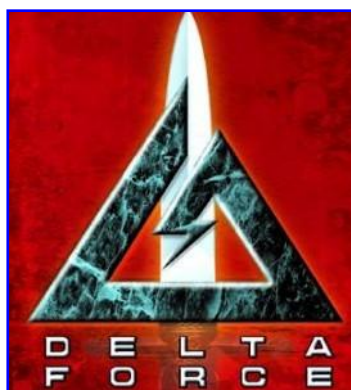


F SDN. 1ST SFOD-D, MAC MH



Celý současný název jednotky je 1st Special Forces Operational Detachment - Delta, Team F), Military Airsoft Club Mnichovo hradiště. Zkráceně F Sdn. 1st SFOD-D, MAC MH. Vznik se datuje dnem 1. 6. 2008. Pravdou však je, že zakládající členové se pohybují v oblasti Military AS již od roku 1997, kdy stáli i u zrodu ODA016 MH, která funguje doposud.

Založení F Sdn. 1st SFOD-D, předcházelo shromáždění pátrání po nich. Bez toho by jednotku, o které koluje řada Shromáždění dostatku "Delta Force" není nic dají. Většinu z těch, které stránkách.



MAC MH mimo jiné dostatečných informací a nebylo možné napodobovat mýtů a poloprad. kvalitních informací v případě jednoduchého. Ale sehnat se jsme získali najdete na našich

www.sfod.fsquadron.webnode.cz

Náš tým byl do nedávné doby zaměřen svou činností na roky 2001 - 2005. V současné době je zaměřen na nedávnou minulost let 2004 - 2007: válka v Afghánistánu a Iráku. Tomu odpovídá, i když samozřejmě ne úplně dokonale, naše výstroj a výzbroj. Všechny naše zbraně jsou airsoftové AEG makety skutečných zbraní. Výstroj odpovídá obecnému vzoru, jaký vidáme na fotografiích skutečných operátorů US ARMY a na nemnoha snímcích, které zachycují skutečné příslušníky 1st SFOD-D. Naší činností se snažíme hlavně o autentické napodobení činnosti útočného Delta-týmu.

Jak to vlastně celé začalo?

-Jednoho krásného jarního dne, jsem prohrabával kumbál a vyhazoval věci ,které překáží.

A hle...US pouzdro na masku, opasek, klobouk, sumka. Jo, to byly časy, 1997-2002 zasil sem se. Manuální MP5 a Sig Sauer P225...V Milovicích neprozkoumané prostory,všude byla ještě okna, vše zapečetěno....prostě město duchů. A v tom mě to napadlo, volám na ženu, co říkáš na airsoft? Bylo mi odpovězeno...co to má jako být?! Po chvilce zamýšlení a povídání jsme se rozhodli. Nakoupíme výstroj, zbraně a půjdeme to zkusit. Sami, bez nikoho. Netrvalo ani týden a byli jsme vyzbrojeni a vyzbrojeni. Tak kam asi pojedeme?

První kroky vedly do Ralska – Ploučnice. Po zdrcujícím asi 8km pochodu prostorem jsme nenarazili ani na jednoho soft'áka. Ale nadšení z nás neopadlo, tak snad příště budeme úspěšnější.

O 14 dnů později jsme se pochlubili našemu dlouholetému kamarádovi, který měl s airsoftem minimální zkušenosti. Hrával si s čínskými brokovnicemi v parku u řeky, však znáte ty dětské začátky, tepláky a tlustá mikina, aby to nebolelo ☺Fakt to děláte? Chci taky! Kde koupím kvér? Maskáče a všechno?? Že by další pevně odhodlaný člen se silou rvát se až dokonce? Ano byl na světě.

V takovéto trojici jsme se rozhodovali jakou jednotku budeme dělat. Nebo budeme originál? AČR dělá každý tak Brity? Také je jich moc, to musí být prostě něco co se jen tak nevidí. Po skoro půldenním bádání jsme došli k názoru, co Delta Force? Co to je?! Odpověď ženy...☺. Po dlouhém vysvětlování co, kdo, kde atd. jsme diskuzi uzavřeli. Jednotku nemůžeme kopírovat, musíme vymyslet to, kde jsou začleněny i ženy.

Začali jsme shromažďovat všechny různé informace o této jednotce. Až jsme narazili na něco, co nám vyrazilo dech. V deltě operují ženy, nevěříte? Také jsme nevěřili. Prostudujte rozdělení jednotek a sami uvidíte i to proč jsme zrovna volili tým F. A tím to vše začalo.....

Společná ústroj, výstroj a výzbroj, výběr dalších členů. Což je asi jedna z nejzapeklitějších věcí. Najít dobré členy, na které se můžete v týmu spolehnout. Začali společné vyčerpávající tréninky na souhru, rozdělení úkolů a taktiky.Trvalo dlouho než jsme vyjeli na první akci, ale dočkali jsme se a stálo to za to. Týmem prošlo od jeho zrodu 7 lidí, kteří nevydrželi drill ☺. Nebavili je dlouhé a nekonečné tréninky bez jediného výstřelu nebo výstřelu pouze do terčů. Po ročním hledání se objevil 4 člen, který je stejně tvrdě odhodlán jako my. Bereme Tě a uvidíme po prvním tréninku. Trénink proběhl v zimě 2009 .Venku bylo -19. Řekli jsme si, pokud tohle zvládne nováček, máme dalšího. 13hodinový vyčerpávající trénink proběhl v Milovicích s dýmovnicemi, slaňováním, pochodem...Vše na výbornou. Další člen, který stojí za to. Postupem času přibývali další členové, které Vám bohužel nepředstavíme,nemají ještě foto ,ale určitě nás brzy potkáte v plném nasazení.

HESLO NA KONEC ☺ Chlapci z delty by docela dobře dokázali osvobodovat jakákoli rukojmí, ale všude kolem by se válely mrtvoly. BUCK REVELL – FBI



Delta vznikla na podzim roku 1977 pod vedením plukovníka Charlese A. Beckwitha, který byl zároveň jejím zakladatelem. V 60. letech působil Beckwith v rámci výměnné stáže u britské SAS. U SAS sloužil přibližně jeden rok a naprosto si tuto jednotku "zamiloval". Byl přesvědčen, že americká armáda potřebuje jednotku podobnou, ne-li stejnou. Několik let se snažil o vytvoření jednotky podle britského vzoru. Až vlna teroristických útoků v 70. letech a reorganizace americké armády v důsledku války ve Vietnamu, umožnily Beckwithovi opět prosazovat jeho záměr postavit jednotku podle jeho představ. V roce 1977 proto byla schválena výstavba nové jednotky v rámci Special Forces. Šlo o vytvoření Detachmentu D. Jednalo se o jednotku určenou pro zvláštní operace (velmi citlivé povahy) a záchranu rukojmí mimo území USA.



Delta byla sestavena a je organizována podobně jako britská SAS. I výběrové řízení je podle vzoru SAS. Úkoly jsou také velmi podobné. Delta rekrutuje dobrovolníky nejen v rámci Special Forces. Výběrové řízení probíhalo (a zřejmě podobným způsobem dále probíhá) několik dní v Apalačských horách západní Virginie, které se velmi podobaly Brecon Beacons ve Walesu. Zahrnovalo celodenní orientační pochody se zátěží 25 kg, cvičení v pronikání a teoretické zkoušky. Na závěr musel kandidát absolvovat pochod na 74 km se zátěží 32 kg v extrémně těsném časovém limitu. Každý si sáhl na dno svých sil a kdo tady překonal sám sebe dokázal, že má potřebnou sílu vůle a motivaci. Po překonání této překážky je kandidát přijat do základního kurzu jednotky, který trvá pět měsíců. Během této doby jsou kandidáti stejně jako při výběrovém řízení neustále pod bedlivým dohledem psychologů, kteří je neustále podrobují novým zkouškám a vyhodnocují jejich chování v extrémních situacích. V této fázi může neustále dojít k vyloučení z kurzu a návratu k jednotce.

Delta Force používá také psychiatra. Příklad: První oddíl Deltly měl zrovna prodělat pokračovací výcvik, když Beckwithovi začal jeden člen dělat starosti. Byl znamenitý ve fyzických testech, ale při střelbě na střelnici se přestával ovládat a "kropil samopalem cíl, jako by neměl nastat zítřek. Po dalším psychiatrickém vyšetření revidovaná diagnóza zněla: -psychotické stavy-. Beckwith toho muže navrátil k jeho původní jednotce, ale podle jeho názoru, SAS by si ho ponechala.

Delta udržuje velmi těsné styky a spolupráci s obdobnými jednotkami po celém světě. Mezi hlavní partnery patří samozřejmě britská 22nd SAS. Dalšími jednotkami jsou francouzská GIGN, německá GSG-9, australská SAS, nebo i izraelský Sayeret Matkal (jednotka 269). Nedávno vyšlo najevo, že zřejmě i URN PČR má zkušenosti se spoluprací s Delta Force.

Delta je hlavně jednotkou pro zvláštní operace vyžadující utajený "politicky citlivý přístup" nebo naprosto chirurgicky přesný zásah či úder. Mezi její hlavní úkoly patří vysvobozování rukojmí a boj s terorismem mimo území USA. Bývá ale často

nasazována při protiteroristických operacích i na území USA. Proto je existence této jednotky pro vládní činitele USA velmi citlivé téma a tuto skutečnost ještě do nedávné doby naprosto popírali. Dnes pouze stočí hovor do jiné roviny než aby veřejně přiznali, že mají jednotku cvičených zabijáků pro špinavou práci. Zvláštní operace na kterých se Delta podílí, jsou prováděny v přísném utajení. Operátoři, kteří se těchto akcí účastní nečekají slávu a pocty. Dělají špinavou práci za jiné. Jsou to moderní rytíři cti, jak tvrdí M. Bowden ve své knize BHD.

Povaze akcí pro které je Delta určena odpovídá i její vybavení, kterým disponuje. Delta má vše nač si vzpomene. Jakoukoliv novou moderní věc, která je důležitá ke splnění úkolu si mohou pořídit. Na jednotku, která je složena přibližně z 300 členů, má Delta vskutku úctyhodný rozpočet. Disponují nejmodernější výzbrojí a výstrojí. Jednoduše řečeno tito vojáci jsou vybaveni velice nadstandardně.

Po základním pětiměsíčním výcviku následují další pokračovací kurzy. Jednotka požaduje od svých příslušníků vysoký stupeň specializace. Například odstřelovači cvičí každý den se svými zbraněmi, ke kterým používají speciální munici a musí být stoprocentní při zásazích do vzdálenosti 550 m. Po výcviku jsou z nich specialisté na odstřelování níže položených cílů, tzn. odstřelování z výšky. Dále třeba zdravotníci Delty musejí být schopni provedení některých méně náročných chirurgických operací. Za tímto účelem chodí zdravotníci na stáže do vybraných nemocnic, jako asistenti, na chirurgické pohotovosti. Tam se setkávají s celou řadou zranění, se kterými se později mohou setkat i v boji. Demoliční experti zase znají výbušniny od A až po Z. To neznamená, že ostatní operátoři, kteří nemají ani jednu z těchto specializací, by byli horší střelci, neuměli přiložit ani obvaz, či nevěděli jak odpálit pomocí trhaviny třeba dveře. Všichni operátoři musí mít znalosti z každého oboru, navíc ke své specializaci. Každý člen jednotky musí bezpečně poznat příznaky zranění a dokázat zraněnému kamarádovi poskytnout první pomoc. Dalo by se říct takovou lepší první pomoc. Tak jako jsou tito vojáci vybaveni jsou i velice nadstandardně vycvičeni. Z těchto důvodů je také veliké procento odpadlíků při výběrových řízeních, protože ne každý je schopen takového flexibilního a namáhavého výcviku. A to má právě odhalit výběrové řízení. Samozřejmě nelze opomenout skutečnost, že i Delta podobně jako SAS disponuje "domem zabijáků," v kterém intenzivně nacvičuje vysvobozování zajatců. Má samozřejmě k dispozici spoustu dalších prostor k nácviku CQB, v němž se musí příslušník Delty cítit jako ryba ve vodě. Nechybí ani výcvik sebeobrany, kde jsou samozřejmě preferovány co nejúčinnější a nejtvrďší metody boje muže proti muži. Při operacích kde je nezbytné působení Delty je rozhodujícím faktorem rychlost. Není čas jednat v rukavičkách, proto pokud již dojde k nasazení Delty, zcela jistě poteče krev a budou praskat kosti.

Když se FBI v 80. letech rozhodovala o výstavbě jednotky pro záchranu rukojmí, byli někteří její představitelé a agenti pozváni na ukázkou dovedností Delta Force při záchraně rukojmí. Jeden z nich, Buck Revel, později prohlásil: "Chlapci z Delty by docela dobře mohli osvobozovat jakákoli rukojmí, ale všude kolem by se váleli mrtvoly." Na to se FBI rozhodla postavit svoji jednotku na záchranu rukojmí tzv. HRT, která měla mít policejní koncepci a ne vojenskou. FBI se domnívala (a stále ještě domnívá), že pachatele potřebuje zatknout pokud možno živého, aby mohl stanout před soudem. Delta by jej zřejmě eliminovala a to s konečnou platností.

K Deltě je možné se dostat různými způsoby. První je výběrové řízení, jehož oznámení se objeví na jednotkách.. Nejčastěji se hlásí vojáci ze Special Forces a od Rangers. Druhý způsob je tzv. šuška, informace jde systémem "tiché pošty" přes USA 2 dny. Třetí, nejzajímavější a o to méně používaný je způsob, kdy se lidé v Deltě dozví, že máte nějaké opravdu zvláštní schopnosti, jež by se jim hodily. Přijede k vám zástupce Deltly a bude se vás snažit přesvědčit, že Delta je to co právě potřebujete.

Delta nepřijímá přímo z civilu. Nepřijímá ženy. Má velmi špatnou pověst u vedoucích personálních oddělení. Pravidlem je, že ty nejschopnější z pěchoty si přetahují výsadkáři. Nejlepší od výsadkářů přetáhnou speciální jednotky a ty nejlepší ze speciálních jednotek si přetáhne Delta.



1st SFOD-Delta je umístěna na letecké základně Pope poblíž Fort Bragg v Severní Karolíně. Formálně spadá k USASOC (United States Army Special Operations Command), jejíž insignie příslušníci jednotky Delta nosí na služební a vycházkové uniformě při oficiálních příležitostech. Není možné řádně rozeznat dle uniformy zda jde o operátora Deltly či nějakého štábního vojáka. Navzdory svému formálnímu začlenění je Delta organizační součástí JSOC (Joint Special Operations Command), které je nepřímou součástí USSOCOM (United States Special Operations Command). Pravděpodobně navíc Delta podléhá přímo velení Sboru náčelníků štábů, který podléhá přímo prezidentu USA. Delta je podobně jako SAS členěna na eskadry.

Nakonec ještě něco málo k původu pojmenování jednotky a k zařazení a nynějšímu krycímu označení jednotky. Neoficiální název DELTA vznikl jednoduše z označení jednotky 1st SFOD-D, jelikož písmeno "D" je podle americké vojenské hláskovací tabulky právě "DELTA".



A teď k zařazení jednotky k jednotlivým velitelstvím speciálních operací a krycímu označení jednotky. Dle našeho dosavadního investigativního výzkumu a dostupných informací se nám podařilo zjistit, že u příslušníků "dnešní" Deltly se používá jako krycí identita následující: pokud např. operátor Deltly zemře, vydá DoD strohou zprávu, že zemřel příslušník Headquarters Company, U.S. Army Special Operations Command. Ano dnes je identita Deltly schována čistě za velitelstvím USASOC. A zřejmě tomu bylo tak i mnohem dříve (na začátku devadesátých let) jak napovídají fotky zesnulých operátorů Shugharta s Gordonem a jejich skladbou odznaků a nášivek na služebních uniformách.



Takže Delta se "schovává" pod USASOC, používá její insignie, ale přitom vlastně nespadá pod jeho velení. Je však zřejmě jeho součástí. USASOC patří dále, jak známo, pod USSOCOM, který zastřešuje jednotlivá velitelství speciálních sil druhů vojsk - pozemní armády (ARSOC), námořnictva (NSWC) a letectva (AFSOC). Delta je zařazena k JSOC, což je velitelství jenž se zabývá požadavky speciálních operací a technik, zajišťuje standardizaci a interoperabilitu výstroje a vybavení, plánování a realizaci cvičení a výcviků spojených speciálních operací a vývojem taktik spojených speciálních operací. Toto velitelství je odpovědné za většinu amerických protiteroristických operací, jenž pro něj provádějí speciálně

vytvořené tzv. SMU (Special Mission Units) vytvořené z národních vojenských protiteroristických jednotek jako je 1st SFOD-D, NSWDG (SEAL Team 6) a dalších podpůrných použitelných jednotek USSOCOM jako třeba 75th Ranger Regiment, 160th SOAR, 24th STS apod. Ukázkovým příkladem použití a nasazení jednotky SMU je tzv. TASK FORCE 11 v operaci Enduring Freedom složená z teamů Deltý a Seals. I JSOC nepřímě spadá pod USSOCOM, jak již popsáno výše.

Zdroje veškerých informací o 1st SFOD, které se nacházejí na těchto Webových stránkách:

Internet:

1) [http://www.specencyclopaedia.com/web/continents/North%20America/United%20States%20of%20America/SOF/1st%20SFOD-D%20\(A\)/delta.shtml](http://www.specencyclopaedia.com/web/continents/North%20America/United%20States%20of%20America/SOF/1st%20SFOD-D%20(A)/delta.shtml)

2) http://en.wikipedia.org/wiki/Delta_Force

3) http://www.specialoperations.com/Army/Delta_Force/default.html

4) <http://www.seattleweekly.com/1999-12-22/news/delta-s-down-with-it.php>

5) <http://www.bragg.army.mil/>

6) <http://inquirer.philly.com/packages/somalia/sitemap.asp>

7) <http://www.delta-green.com/opensource/textbook/socom.html>

8) <http://www.specwarnet.net/americas/delta.htm>

+ některá diskuzní military fóra

Literatura:

9) Rottman, Gordon a Voldstad, Ron. 1996. US Army Special Forces 1952-84. 10. vyd. Osprey Military.

10) Rottman, Gordon a Voldstad, Ron. 1991. Panama 1989-90, Osprey Military.

11) Boger, Jan. 1995. Elitní a speciální jednotky světa. Praha: Naše vojsko.

12) Neillands, Robin. 2001. V bojové zóně, Speciální jednotky od roku 1945. Praha: Deus.

13) Arostegui, Martin C. 1999. Neviditelní bojovníci. Praha: Knižní klub.

14) Bowden, Mark. 2000. Černý jestřáb sestřelen. Praha: Pragma.

Výčet bohužel není kompletní - některé informace nebyly v průběhu investigativního výzkumu zaznamenány i se zdroji.



Dny NATO

&

Dny Vzdušných sil Armády České republiky

Dny NATO 2010 v Ostravě jsou největší letecko-armádně-bezpečnostní akcí ve střední Evropě. Jejím cílem je prezentovat široké veřejnosti co nejširší škálu prostředků, kterými disponuje Česká republika a její spojenci na poli zajišťování bezpečnosti.

Celodenní program se skládal z prezentace těžké vojenské, policejní i záchranné techniky, dynamických ukázek výcviku speciálních jednotek, leteckých ukázek a prezentace výzbroje, výstroje a vybavení útvarů. Nikde jinde přitom není možné na jediném místě shlédnout špičkové umění a techniku nejenom vojáků, hasičů a policistů, ale také celníků, vězeňské služby, městské policie a dalších elitních útvarů. Každým rokem se snaží organizátoři návštěvníkům akce nabídnout něco výjimečného. Organizátory Dnů NATO v Ostravě jsou sdružení Jagello 2000, Velitelství společných sil Armády České republiky, Hasičský záchranný sbor Moravskoslezského kraje, Krajské ředitelství policie Severomoravského kraje Policie České republiky a Letiště Leoše Janáčka Ostrava. Akci podporovalo Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, Moravskoslezský kraj, Public Diplomacy Division NATO a Statutární město Ostrava.

Návštěvnost jednotlivých ročníků			
1. ročník	26. října 2001	Výstaviště Černá louka, Ostrava	10 000 návštěvníků
2. ročník	13. září 2002	Výstaviště Černá louka, Ostrava	15 000 návštěvníků
3. ročník	13. září 2003	Letiště Ostrava - Mošnov	25 000 návštěvníků
4. ročník	18. září 2004	Letiště Ostrava - Mošnov	40 000 návštěvníků
5. ročník	10. září 2005	Letiště Ostrava - Mošnov	35 000 návštěvníků
6. ročník	16. září 2006	Letiště Ostrava - Mošnov	55 000 návštěvníků
7. ročník	15. září 2007	Letiště Leoše Janáčka Ostrava	60 000 návštěvníků
8. ročník	20. září 2008	Letiště Leoše Janáčka Ostrava	40 000 návštěvníků
9. ročník	19. - 20. září 2009	Letiště Leoše Janáčka Ostrava	135 000 návštěvníků
10. ročník	18. - 19. září 2010	Letiště Leoše Janáčka Ostrava	185 000 návštěvníků

Tento rok si svět připomněl 70. výročí bitvy o Británii – jedné z nejdůležitějších bitev v historii, které zásadně pomohly zvrátit vývoj druhé světové války a nasměrovat spojenecké jednotky k porážce nacistického Německa. Připomenutím této události jsme vzdali hold všem, kterým vdčíme za těžce vybojovanou svobodu. Nesmíme přitom zapomenout, že se této bitvy na straně Royal Air Force aktivně účastnili po boku dalších národů mimo jiné Čechoslováci a Poláci, kteří museli přehnout ze své domoviny, aby za ní a v jejím jménu mohli následně bojovat.

Je již mezi námi jen málo pamětníků, kteří vzdušné souboje 2. světové války prožili na vlastní kůži. Velmi málo se dochovalo i techniky, která byla přímým účastníkem těchto dramát.

Jedinečný exemplář: **Hawker Hurricane Mk I**



Letoun Hawker Hurricane Mk I s trupovým číslem R4118, který byl přímým účastníkem bitvy o Británii a posledním letuschopným strojem tohoto typu na světě.

Právě na bedrech těchto strojů leželo největší břímě bojů v bitvě o Británii – odhaduje se, že až 80 % sestřelů zaznamenaly právě letouny Hurricane. Jedná se tedy skutečně o světovou legendu, která se představila na Dnech NATO v Ostravě & Dnech Vzdušných sil Armády České republiky.



V Evropě létá desítky strojů Hurricane různých verzí, ale pouze tento jediný přímo zasáhl do bojů před sedmdesáti lety. Jde tak o světový unikát, který měl svoji historickou premiéru na

středoevropském nebi právě na Dnech NATO v Ostravě & Dnech Vzdušných sil Armády České republiky. Po pohnuté historii, kterou stroj s tímto trupovým číslem prošel, jej kompletně zrekonstruovala a uvedla do letuschopného stavu soukromá společnost, které musíme uhradit nezbytné náklady spojené s účastí ve výši 15 000 liber.

Zpracoval: Jožin
Věk: 13
Zdroj: Internet
www.dny-nato.cz



Víte, kdo vám kryje záda

aneb

Znáte členy AKD?

Základní údaje:

Nick: Zmaťas, 20 let

Zbraň: STTI start M16A4 AEG

Hodnost: zatím žádná

Vstup do AKD: 25.8.2010



1) Proč právě airsoft? Co tě na tom baví a jak jsi se k němu dostal?

Tak to je hodně dobrá otázka. Začínal jsem zhruba před pěti lety-tehdy to bylo v „módě“, a dá se říct že mě to tak nějak chytlo. Dá se říct, že mě airsoft baví tak obecně-jde hlavně o kámoše. To je věc, která je snad důležitější než samotná akce.

2) Jaká je tvá oblíbená hudební skupina?

Na tohle se mě neptejte. Já toho poslouchám tolik, že to snad ani vyjmenovat nejde. Ale ať nějaký příklad je, tak třeba Frank Klepacki. Člověk, zodpovědný za soundtrack k sériím C&C a Red Alert. Poslední dobou vlastně poslouchám většinou muziku z her. Zejména když něco píšu-dobře to navozuje atmosféru.

3) Jaký je tvůj oblíbený film?

V tuhle chvíli se pere o prvenství Purpurové Řeky, a filmy od Stevena Seagala. Ale jak se znám, narazím na něco, co bude (alespoň na chvíli) zajímavější.

4) Jaká je tvá oblíbená kniha?

Jednoznačně Noční Klub od Jiřího Kulhánka. Vlastně cokoliv od něj. Bohužel na to teď není čas, protože nejčtenější jsou teď zrovna skripta. Půlit čas mezi airsoft, čtení, elektroniku a školu není nic jednoduchého.

5) Jaká je tvá oblíbená PC hra?

Na tohle nedokážu odpovědět, protože naposled jsem nějakou PC hru zapnul na čas delší než hodinu asi tak den před začátkem semestru. Rád bych, ale na to vůbec nemám čas.

6) Jaké je tvé povolání nebo čím se chceš stát?

Prosím, pokuste se nesmát. Pokud budoucnost dopadne tak, jak doufám, že dopadne, tak už z ČVUT neodejdu. Zjistil jsem, že povolání učitele mi vůbec není proti srsti.

7) Od kolika let se dá hrát podle Tebe airsoft, bez ohledu na zákon?

Pro mě není kritérium plnoletost a nikdy nebude. Zním jedno střevo, kterému je teď tuším 23 let, ale pušku bych mu nikdy nesvěřil. Na druhou stranu znám lidi, kteří ještě ani nemají občanku a jsou naprosto bezproblémoví. Takže, abych odpověděl-záleží na psychické vyspělosti.

8) Je airsoft sport vhodný i pro holky?

Samozřejmě. Je to sport jako každý jiný. Holky tu dokonce mají výhodu-na rozdíl od nás, mužů, dokážou vždy myslet kreativně, což znamená, že celkem snadno dokážou improvizovat. Protože jsou citově více založené než muži, airsoft-nebo jakýkoliv boj-více prožívají a jakmile se odhodlají, nic jejich fanatismus nezastaví. To je věc, která z nich dělá v boji nebezpečné protivníky, takže i nám, mužům dokážou slušně zatopit. Nepodceňovat. Věřte mi, už jsem si to zažil na vlastní kůži.

9) Měl jsi finanční problém při získávání airsoft výstroje a výbroje a co by jsi v tomto směru doporučil ostatním?

Moji rodiče mě podporovali, protože už věděli, do čeho jdu-bratranec, který mě na to částečně navedl, to měl horší. Ale stejně se s nedostatkem peněz potýkám pořád. Vždy se najde něco důležitějšího-třeba skripta nebo jiné učebnice. Bohužel, protože studuji, na brigádu nebo práci nemám čas, takže vybavení kupuji z vlastního. Částečně mi pomohl otec tím, že mi pár věcí nafasoval, ale bylo toho jen minimum.

Co se týče doporučení-já zastávám názor, že s brigádou opatrně. Jakmile se k tomu jednou dokopete, a nějakou brigádu seženete, pak začnete-dřív nebo později-flákat školu, a z toho je obvykle těžkej malér (a to jsem ještě mírný). Spíš dříve. Nicméně pokud si to dokážete dobře rozvrhnout, tak proč ne-peníze se vždycky hodí.

10) Jaký druh akce máš nejraději?

Spíš preferuji CQB, ale jako prostředí mám raději les-je tam spousta čerstvého kyslíku.

11) Jaká je tvá oblíbená armáda a zbraň?

Co se týče té armády-žádná. Nevyznám žádnou armádu, ani specializaci. No a co se týče zbraní...obrovská škoda, že se v airsoftovém provedení nevyrábí VSS Vintorez nebo PP-19 Bizon. Ale předpokládám, že si časem seženu Zastava M76. Což už se dá přetvořit z Kalašnikova.

12) Jak daleko a čím jsi schopen a ochoten cestovat za airsoftem?

Na tohle je jen jedna možná odpověď: pokud mi to nebude kolidovat se školou, tak kamkoliv. Přestože nemám auto ani řidičák.

13) Existuje v airsoftu přátelství nebo je to pro tebe jen adrenalinový sport, kam se chodíš pouze odreagovat?

Ale no tak, všichni víme, že bez přátel by to vážně nešlo.

14) Co podle tebe na airsoft nepatří? Kdo by rozhodně neměl hrát airsoft?

Rozhodně alkohol. Člověk pak ztrácí sebekontrolu a už je jen krok k průseru a cele předběžného zadržení. Stejně tak by airsoft neměli hrát nezodpovědní a notoričtí průseráři. Žel, jednoho takového hráče znám a dodnes jsem rád, že jsem z jeho týmu odešel.

15) Jak často by se měl hrát airsoft?

Myslím, že jednou týdně by mi vyhovovalo-na druhou stranu, zpracování věci do školy se samo neudělá.

16) Jaký máš vztah k vlastnímu týmu?

Zatím jsem si docela kápnul do noty se Bzudem a Big Mackem-už jen proto, že tihle dva (alespoň podle mě) nejmíc chápou moje nadšení z ČVUT.

17) Jaký máš pocit, když číháš na protivníka?

Doba se změnila, protože nemáme klacky, ale celkem slušný bouchačky, nicméně princip je pořád stejný. Lov, ve své nejzákladnější podobě. Přežije ten nejsilnější.

18) Jaká je Tvá oblíbená strategie?

Dokud to jde, zůstat potichu. Ale jak se profláknu, tak útok-ovšem rozhodně ne bez rozmyslu. Nemám potřebu zabít co nejmíc nepřátel. Spíš se snažím (pokud to jde) pomoci týmu-jakýmkoliv možným způsobem. V reálu se taky nevrháte zuřivě vpřed-když vás trefí, je to doopravdy. Těžko říct, co se děje potom, když tělu začne scházet krev, kyslík a živiny-ještě nikdo nebyl schopný předat osobní svědectví. Mělo by nás přežít co nejmíc-pokud možno všichni.

19) Jaký je tvůj sen, jako airsoft'áka?

Pasti, pasti, pastičky-až dám dohromady nějaké pořádné, bude veselo.

Autor projektu: Sušenka



Češi na gripenech porazili ostatní tygří letky ze zemí NATO

Na setkání elitních tygřích letek NATO Tiger Meet 2010 v nizozemském Volkelu byla za nejlepší vyhlášena česká 211. letka se stíhačkami JAS-39 Gripen. V doprovodných hrách pak zvítězila vrtulníková 221. letka vybavená bitevními vrtulníky Mil Mi-24.



JAS-39 Gripen českého letectva
FOTO: army.cz

Volkel

Výsledky letošního Tiger Meet byly vyhlášeny ve čtvrtek večer na slavnostním zakončení. Hlavní cenu Stříbrného tygra 2010 dostala 211. letka.

Úspěch Čechů je o to větší, že teprve letos byla přijata 211. letka po několikaletém čekání do Asociace tygřích letek jako plnohodnotný člen. Nyní má Česká republika v elitním klubu dvě jednoty, vrtulníkáře z 221. letky, kteří slavili velké úspěchy už v minulosti, a stíhače.

Program Tiger Meet zahrnuje obtížné komplexní mise, jako je podpora speciálních sil, zajištění vzdušného prostoru nebo pronikání v nízkých výškách podpory.

V kategorii létání byli nejlepší Norové z 338. letky na strojích F-16. V rámci cvičení bylo během dvou týdnů podniknuto 644 z 715 plánovaných misí.

Cvičení se účastnilo celkem 14 tygrích letek, jak vrtulníkových, tak stíhacích nebo cvičných. Z ČR přiletěly čtyři gripeny.

Příprava na Tiger Meet je nad rámec práce pilotů

K účinkování českých personálu se pro a informační důstojník letectva v Čáslavi, kde nadporučík Bohuslav

"Je to velký kus práce, nad rámec jejich běžné kluci do toho mají ČR, zda to posoudí

Je to velký kus práce, poctivé práce, která jde nad rámec jejich běžné činnosti. Ukazuje to, že kluci do toho mají chuť. Necháme na lidech v ČR, zda to posoudí jako úspěch.

nadporučík Bohuslav Kůrka

pilotů a pozemního Novinky.cz vyjádřil tiskový 21. základny taktického jsou dislokovány gripeny, Kůrka.

poctivé práce, která jde činnosti. Ukazuje to, že chuť. Necháme na lidech v jako úspěch," řekl Kůrka a

dodal, jaký význam má Tiger Meet pro připravenost a bojeschopnost našich vzdušných sil: „Cvičení je zaměřené na vzájemnou spolupráci, vzájemný respekt a hlavně na vzájemné porovnávání jednotlivých účastníků. Dochází ke srovnávání leteckých taktik jednotlivých účastníků a států i kvality strojů.“

Kůrka také naznačil, jaké úkoly plnili piloti gripenů: „Především to byla ochrana bombardérů, doprovody a lety nad mořem. Samozřejmě úkolů, které plnili, byla celá řada, ať už šlo o úkoly obranné nebo úkoly taktického charakteru.“

Kůrka ještě dodal: „Bylo tam osm pilotů a k tomu náležitý technický personál. Technici se tam střídali.“

Úspěch je o to cennější, že přišel v době, kdy se rozhoduje o budoucnosti protivzdušné obrany země a řeší se, zda se zůstane u raket a zruší stíhací letectvo, nebo se odstoupí od raketové obrany a ponechají se stíhačky.

Alex Švamberský, [Novinky](#)

Zdroj: NOVINKY.CZ

16.10. 2010



Československé tanky od vzniku republiky

(1. díl)

LT vz. 34 – Lehký Tank

Tank LT vz. 34 byl prvním ryze československým tankem. Jeho výrobu zajišťovala česká firma ČKD, měly nahradit francouzské tanky Renault FT-17, které byly jako první užívané v prvorepublikové československé armádě.



Začátek Vývoje tanku LT vz. 34: Práce na konstrukci tanku začaly již před rokem 1932. Po ověřovací sérii prvních šesti tanků byla roku 1933 zahájena jejich sériová výroba.

Jednotky československé armády obdržely první stroje na jaře roku 1934. První tanky byly vyzbrojeny pouze dvojicí kulometů ZB vz.26. Ty se účastnily vojenských manévřů, které měly prověřit jejich technickou kvalitu. I přes některé nedostatky byly tanky přijaty oficiálně do služby v červenci roku 1935 jako LT vz 34. Série objednaných tanků byla dokončena počátkem roku 1936. Do služby bylo přijato 50 kusů + Prototyp.

Konstrukce Tanku LT vz. 34: byl poháněn vodou chlazeným čtyřválcem o síle 46 kW. Podvozek sestával na každé straně z osmi pojezdových kol s gumovými obručemi, vodícího kola vzadu a hnacího kola vpředu, přičemž dvě dvojice pojezdových kol tvořily rám. Stroj byl obrněn pancéřovými deskami, které byly přínýtované na ocelové profily. Ve věži byl jeden kanón ráže 37 mm se spřaženým kulometem ráže 7,92 mm. Druhý kulomet byl uložen uprostřed předního pancíře korby v kulové lafetě. Všechny zbraně byly zaměřovány pomocí záměrných dalekohledů. Radista obsluhoval radiostanici vz 35.



Největší slabinou tanku byl 15 mm pancíř, což se stalo tanku LT vz. 34 osudným. Armáda začala užívat tank LT-35, přičemž měl LT vz. 34 sloužit jako průzkumný. Jak se však ukázalo, LT vz. 34 byl pro tyto účely pomalý. Po obsazení českého pohraničí Němci, roku 1938 nabídla československá armáda všechny tanky k prodeji, avšak nenašla žádného kupce. Po okupaci Čech a Moravy a vzniku Slovenského státu zůstalo v Protektorátu 23 kusů a na Slovensku 27 kusů těchto tanků. Němci neměli o tyto zastaralé stroje zájem, a

tak byly sešrotovány. Na Slovensku však byly užívány až do roku 1944, kdy se účastnily bojů ve Slovenském národním povstání.

Vnitřní vybavení tanku a rozmístění osádky:

Osádka - tříčlennou osádku tvořil velitel/střelec, řidič a radiotelegrafista. Řidič a radista seděli v přední části bojového prostoru na kožených sedadlech, jejichž opěrky tvořily popruhy s navlečeným polštářkem. Řidič seděl na pravé straně a před sebou měl průzor s rozměry 300x75 mm s episkopem, který chránily dvě clony. V pravé stěně měl průzor chráněný 50mm sklem. Radista měl před sebou průzor o velikosti 120x50 mm krytý neprůstředným sklem tlustým 50 mm a vnější clonou. Velitel/střelec seděl ve věži na cyklistickém sedátku, které bylo zavěšeno na trojici řetízků. Mohl pozorovat čtyřmi episkopy ve stěnách věžičky nebo periskopem, který mohl vysunout otvorem ve věžičce. Tank se dal opustit průlezem ve velitelově věžičce, nouzově také obdélníkovým průlezem na dně korby.

Radista měl k dispozici stanici vz 35. Pracovala jako telegrafní. Pro komunikaci mezi velitelem a řidičem sloužil systém tří barevných světel, které velitel rozsvěcoval podle smlouveného kódu. Každé tlačítko mělo jiný tvar.

Kamufláž - tank měl standardní kamufláž používanou ve třicátých letech. Všechny vnější plochy a vnitřky motorových krytů byly natřeny třemi matovými barvami - tmavě zelenou, žlutou a hnědou. Poklop věže byl zevnitř vypolštářovaný hnědou kůží. Vnitřek bojového prostoru byl natřen barvou slonové kosti.

Bílá evidenční čísla byla umístěna na černých tabulkách na přední a zadní stěně korby. LT vz. 34 obdržely čísla 13.490 - 13.539.

Technické údaje :

Výrobce : ČKD Praha (Tovární označení : P II-„Praga 2. Generace“)

-Posádka 3

-Délka 4,60

-Šířka 2,10 m

-Výška 2,22 m

-Hmotnost 7,5 t

Pancéřování 8 15 mm



-Hlavní zbraň kanón ráže 37 mm Škoda nebo kulomet ráže 7,92 mm

-Sekundární zbraně kulomet ráže 7,92 mm

- Pohon a pohyb

-Motor Praga, vodou chlazení 4. válec (46kW) o obsahu 6082 cm³

Maximální rychlost 30 Km/h

-Dojezd 160 km (po silnici) 110 km (v terénu)

Výhody : Snadná údržba , vysoká spolehlivost

Nevýhody : Malý výkon motoru (Nízká maximální rychlost tanku), Slabé pancéřování

8mm-15mm.

Příště tank LT vz. 35

Zpracoval: Soptík

Věk: 17

Zdroj: Wikipedia



Členové Airsoft Klubu Dejvice při ukázce slaňování během tréninku CQB 25. 9. 2010.



ARMY SHOP ARMED

Eurocorp

Disclaimer:

Tento text nevznikl za účelem obohacení autora a všechna použitá jména, stejně tak svět, do kterého je text zasazen, jsou v duševním vlastnictví svých zákonných vlastníků (Bullfrog, Molyneux).

Jména osob jsou smyšlená a jejich podobnost s historickými nebo dosud žijícími postavami je neúmyslná a čistě náhodná.

Anglie, 25. května 2082, ústředí společnosti Eurocorp...

„Pane, našli jsme vhodný subjekt k dalšímu zpracování.“ ohlásil se agent.

„Specifikace?“ zeptal se Vedoucí Conolly.

„Muž, výška 182cm, váha 78-84kg, 25-28 let.“ řekl agent „Bezdomovec.“

„Subjekt akceptován. Izolovat a získat.“ řekl Conolly.

Okrajová čtvrť Londýna, slumy...

Kyle Simmons dokuřoval poslední cigaretu. Přemýšlel. Co sakra udělal špatně? Rodiče se zničehonic zadlužili. Dost zadlužili. Aby to splatili, prodali dům. A pak je někdo oddělal. Takže dluhy spadly na něj a on musel prodat úplně všechno, aby to splatil. A stejně to nestačilo. Neměl vůbec nic.

Zahodil cigaretu, a zaklel na nespravedlnost života, když ho najednou oslnilo světlo.



Instinktivně se ohlédl, a spatřil rychle jedoucí auto.

Co to sakra?!

Auto se pořád blížilo-a to dost rychle. Kyle rychle skočil mezi kontejnery. Spadl mezi černé pytle, nacpané odpadky. Strašně to tam smrdělo. V zápachu se mísila hniloba a nasládlý pach plesnivého ovoce.

Pomalou se zvedl a oprášil se. Sprostě zaklel na adresu toho „umělce“, který ho málem srazil. Pak uslyšel zvuk tůrovaného motoru znova.

Rychle se zvedl a podíval do ulice. Oni ho snad chtějí zabít! Ale proč?! Je to snad kvůli dluhům?!

Auto se přiblížilo příliš rychle a kontejnery byly malé. Už neměl kam uskočit. A ani na to neměl čas.

Přesto se pokusil utéct. Běžel jako nikdy v životě, cítil jak plíce protestují, ale nezpomalil, věděl že by ho auto každou chvílí...

Byl příliš pomalý. Auto ho srazilo dobrých 30 metrů od rušnější ulice. Letěl téměř dva metry vzduchem, než vrazil do záchranného žebříku, kde se udeřil do hlavy a ztratil vědomí.



Z auta vystoupil muž v dlouhém černém kabátě. Pod koženým oblekem byly znatelné vybouleniny. Řidič a další spolujezdec ho následovali. Oblečení úplně stejně-jen neměli schované zbraně. Všichni se napřed rozhlédli, jestli někdo nepozoruje. Když zjistili že ne, agent k nehybnému tělu přistoupil a ohledal ho. „Pravidelný tep. Je v dobré kondici. Do auta s ním.“ rozhodl.

Společnými silami dotáhli muže do auta a nacpali ho do kufru.
Pak z místa nehody kvapně odjeli.

O dvacet osm minut později...

„Doktore Acrofte, máme nový subjekt.“ ohlásil se agent a nechal svoje pomocníky položit muže na chirurgické lůžko.

„Tohle je dobrý materiál. Výborně.“ usmál se na agenta doktor Acroft, když zběžně ohledal muže.

„Dejte mu sedativa-pustíme se do práce.“ řekl doktor svému pobočnickovi. Ten vstal od počítače, přešel ke skříni s léky a vytáhl injekci s kapslí. Natáhl do injekce jednu dávku sedativ a vpíchl ji muži do ramene.



Kyle Simmons se probudil. Připadal si dost mátožně. Pak si vzpomněl.

„Slyšíš mě?“ promluvil na něj starší muž v bílém plášti.

„Kde...fflse?“ zablekotal. Doktor se pousmál a zavedl mu novou kapačku. Nechal jí vykapat do krevního oběhu a pak teprve se zeptal znovu.

„Slyšíš mě?“

„Ano.“ odpověděl Simmons bezvýrazně.

„Poslouchej dobře.“ zašeptal doktor Acroft. Droga už začala působit.

„Vylepšený kybernetickými implantáty se staneš novou zbraní v naší válce. Tvoje odolnější druhá polymorfni kůže způsobí, že necítíš bolest. Čip zasazený do mozku zařídí, že nikdy nebudeš stížený pochybnostmi. Tohle všechno ti teď ve tvé nové profesi bude dobře sloužit.“ řekl doktor Acroft velkolepě „Věrně sloužit je teď tvoje svoboda a tvá jediná potřeba. Nic jiného pro tebe neexistuje.“

Kyle Simmons se probudil. Na nic si nepamatoval. Krom jména. Jméno...moje jméno že je Kyle Simmons? Měl jsem silný pocit, že jsem Shadow. Ano, Shadow. Tak se jmenuju.

„Už ses probudil? Výborně.“ zaslechl jsem za sebou. Otočil jsem se, a podíval se na zdroj zvuku. Doktor Acroft zjistil, že jsem vzhůru. Odkud sakra vím, že se jmenuje Acroft?

„Kde to jsem?“

„Shadow, přivezli tě sem v bezvědomí. Víc vědět nepotřebuješ.“ řekl doktor.

Vstal jsem z postele a posadil se na židli, kterou přede mě doktor postavil. Pak vzal nějaké přístroje a začal moje tělo zkoumat.

Jasně. Čert vem co se stalo. Jenže...kdo vlastně jsem?

„Kdo jsem?“ zeptal jsem se.

„Jsi Shadow.“

V hlavě se mi zablesklo-nevím proč, nevím jak, nevím vůbec nic! Vůbec na nic si nepamatuju! Ale to nevádí. Doktor Acroft mi určitě zachránil život.

„Už se probral?“ vešel vedoucí Conolly.

„Dobrý den, pane Conolly.“ pozdravil jsem ho. Odkud vím, že se tak jmenuje?!

„Výborně, další přírůstek. Máme málo stavů, rovnou ho zaměstnám.“

„Ale pane Conolly, neprošel ještě výcvikem.“ zarazil se doktor Acroft.

„To nevádí, na tohle nebude výcvik potřebovat. Stačí nám, že má implantáty-V1 pro tuhle špinavou práci stačí.“

Nějak jsem si uvědomil, že mě ani vlastně nezajímá, o čem mluví s doktorem.

„Shadow, pojd' za mnou.“

„Ano, pane Conolly.“ kývl jsem a sesedl ze židle.

„Shadow, tohle bude tvůj první úkol. Nebude to nic těžkého, jen někam vejdeš, někoho tam zabiješ, a vrátíš se zpátky sem.“

„Ano, pane.“ kývl jsem.

Tohle mě zaujalo. Něco chtějí, a já jim v tom můžu pomoci. Postarali se o mě-a já jim tomusím oplatit nějakou protislužbou. Napořád. Do smrti jim budu vděčný.

„Tak podívej, vezmu to ve zkratce. O tom, kdos byl nic nevím, jen to, že tě našli na ulici a dotáhli sem. Tvoje tělo je dost vylepšený. Nauč se ho využívat. Mechanický posilovače nohou ti umožňují rychleji běhat. A uneseš toho víc. Ruce se ti při střelbě nebudou tolik klepat. To využiješ už dneska.“ řekl pan Conolly. A já ho celou dobu poslouchal. Tohle zní tak zajímavě...



„Všechny vnitřní orgány ti chrání vrstva titanu všitá pod kůži. Bude se ti hůř ohýbat, ale to tě tolik neomezí. A další fajnovosti. Srdce máš vylepšený druhou, záložní pumpou. Má to tak větší výkon.“ dodal pan Conolly, a já se usmál. Takhle se o mě dlouho nikdo nestaral. Ale odkud to vím?

„Na mozek jsme ti napojili urychlovač reflexů. Bude se ti to hodit, stejně jako CHS oční implantáty. Noční vidění, ani noktovizory jim nestíhají. I když vypnou v noci proud, budeš vidět.“

Pan Conolly se nadechl a zas spustil.

„Zjistili jsme, že jeden z našich zaměstnanců rozprodává náš majetek. Gary Blake. Takhle vypadá.“ pustil projektor.

Gary Blake byl starší muž s krátkými vlasy a plnovousem. Obojí šedivé. Na fotce měl slavnostní armádní uniformu.

„Voják?“ zeptal jsem se.

Conolly se zarazil, ale pak pokračoval.

„Rozprodává naše sklady, a peníze si nechává. Víc vědět nepotřebuješ.“

„Ano pane.“ kývl jsem.

„Blake si najal osm bodyguardů, a opevnil se ve slumech.“ vysvětloval dál; „Tvým úkolem bude zabít Blakea, přičemž JAK toho dosáhneš je mi úplně jedno. Klidně pozabíjej napřed jeho strážce, pak zastřel jeho, je mi to jedno. Zajímá mě jen končený výsledek-Gary Blake, mrtvý.“

„Ano pane. Smím se na něco zeptat, pane?“

„Ptej se.“ vyzval mě.

„Jaké budu mít zbraně?“

„Hm, dobrá otázka.“ spokojeně se usmál „K nejlepším věcičkám tě nepustíme, ještě ne. Dostaneš pumpovací brokovnici, pistoli s tlumičem a dva granáty se slzným plynem. Víc potřebovat rozhodně nebudeš.“

„Ano pane.“ kývl jsem.

Vypadá to, že pan Conolly vypadá spokojeně. To je dobře. Když bude spokojený on, já určitě taky.

„No na co čekáš? Do zbrojnice, a pak jdi splnit úkol.“ popohnal mě.

Kyle Simmons...Shadow...sakra jak se vlastně jmenuju, přemítal jsem v metru. Pistole i brokovnice byly schované pod dlouhým černým pláštěm. Už vím, proč mi ho dali. Proč si nepamatuju VŮBEC NIC?! Šťavnatě jsem zaklel a pár lidí se po mě otočilo. Nevšimal jsem si jich. Oni si mě po chvíli taky přestali všimat.

Slumy...

-Jsem na místě, pane Conolly- oznámil jsem mu.

Vysílač v hlavě je fajn věc.

-Výborně. Kolik vidíš strážných?-
 -Tři venku a podle termokamery dalších šest osob uvnitř. Pravděpodobně cíl a zbylých pět strážných. Jaké jsou rozkazy?- Pan Conolly ze mě bude mít radost.
 -Ty venku nenápadně zastřel pistolí, nikdo tě neuslyší. Až je zabiješ, tak rychle zaútoč dovnitř s brokovnicí. Je to model s devítiranným zásobníkem, jak jistě víš.-
 -Ano pane.- Rozkazům jsem rozuměl. -Ještě nějaké příkazy?-
 -Ozvi se, až úspěšně splníš misi. To je vše.-
 -Ano pane Conolly. Nashledanou.-
 Zavřel jsem komunikační kanál, a tasil pistoli.

Chvíli jsem je z povzdálí pozoroval, protože jsem byl daleko a měl dalekohled, oni o mě nevěděli. Chodí pravidelné hlídky okolo oken. Kdybych...kdybych je dokázal zabít, když zrovna projdou kolem oken, ti uvnitř by to vůbec nezjistili. Ještě chvíli jsem je pozoroval, pak jsem schoval dalekohled a vydal se k nim.



„Stát!“ zvolal jeden strážný a namířil na mě brokovnicí. „Je mi líto, sem je vstup zakázán.“

„Sem myslel, že bych to vzal zkratkou...“ povzdychl jsem si a otočil se.

Ušel jsem pár kroků, ale pak se stalo to, na co jsem čekal. Strážný sklonil zbraň. Tasil jsem pistoli, pomalu jsem se otáčel a promluvil jsem na něj.

„Jo, kudy je to na Bulvár Santa Lima?“ dokončil jsem otočku a dvakrát ho střelil do hlavy. Tělo padlo na zem.

„Slyšel jsem, že tam maj dobrý hospody.“

Protože byl dům docela velký, strážní se viděli zhruba každou minutu. Do další hlídky jsem měl třicet pět vteřin. Počkal jsem za rohem s pistolí namířenou podél stěny. Ve výšce hlavy. Teď někdy by se měl objevit další.

PUF!

Mlask!

Cink...

ŽUCH...

Kulka proletěla číslu 2 hlavou a rozstříštila mu lebku. Ta nechutně mlaskla, když mu kulka prošla druhou stranou ven. Kupodivu se tělo ještě chvíli drželo ve vzduchu, takže patrona dopadla na asfaltku dřív než tělo.

Teď číslo 3.

Protože už zjistil, že je s číslem 1 něco špatně, snažil se budovu oběhnout. Netušil, že mi tak dal možnost střelit ho do zad. Jeho pádu na šterk-vlastně čehokoliv podezřelého si uvnitř ještě nevšimli, ale mám pocit, že se to brzo změní.

Poslední strážný neměl brokovnicí, jako ti dva-místo toho měl UZI s prodlouženým zásobníkem na 100 ran. Vysunul jsem ho z automatu a letmo ho prohlédl. Byl plný. Usoudil jsem, že s automatem budu mít přece jen lepší šance.

PRÁÁSK!!!

„Co je?!“ zpanikařil Blake, když bouchly dveře.

„K zemi!“ zvedal se od stolu strážný, ale nestihl to.

V místnosti se ozvala štekavá palba z automatu.

Vhodná kombinace hormonů mi zrychlila činnost mozku, ale to mě nezajímalo; víc jsem se staral o celkový efekt-čas zmedovatěl.

Vykopl jsem dveře a vběhl dovnitř. Jen, co jsem měl na mušce strážného, pokropil jsem ho dávkou. Blake před sebe zvrhl stůl. Z vedlejších místností začali vybíhat zbylí strážní, ale ti už byli připravení.

Zatímco jeden vyběhl a já na něj zaměřil Izraelskou devítimilimetrovou pozornost, druhý vyběhl z místnosti za mnou. Dávka z další UZI mi přesekla záda a já přepadl dopředu. V duchu jsem zaklel; příště si musím líp hlídat záda.

Prudce jsem se otočil, nemířil jsem a páčil, ale ono se z dvou metrů nedá netrefit. Teda, dá, ale ne s takovouhle kadencí.

Ještě dva strážní, někde v budově. Kolik mi zbývá munice?30, možná 40 ran? Zbylou municí jsem vysypal do stolu, za kterým se schovával Blake. Zeď za stolem uspokojivě zčervenala. Zvláštní malba-jako kdyby tam někdo naprskal paintballové kuličky. Červené.

Vstal jsem a zahodil prázdný automat. Pak jsem zpod kabátu vytáhl brokovnici. Práci bylo potřeba dodělat. Jeden strážný vykoukl zpoza rohu, a to byla poslední chyba, jakou udělal. Flešetové náboje mu doslova utrhly horní část lebky a další zeď přestříkla červenavá hustá tekutina. V tomhle případě spíš červenorůžová.

Poslední strážný ani nedutal. Ale musel jsem ho zabít, musel jsem se přesvědčit, že jsem cíl splnil.

Jenže kde je?

Vycouval jsem z domu, abych mohl vytáhnout termokameru, ale to byla chyba. Za mnou zaduněla hromová rána, broky mě nadzvedly a já sebou praštil o zem, opět v Blakeově domě. Nepřítel asi vyskočil oknem a oběhl mě. Protože mě rána zasáhla mezi lopatky, pro člověka by to byla rána smrtelná. Rozhodl jsem se hrát mrtvého.



„Tady máš ty hajzle.“ zasyčel poslední strážný.

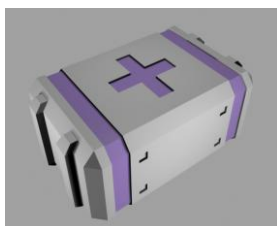
Vešel dovnitř, a pokusil se mě obrátit.

Prudce jsem se obrátil, a vyrazil mu zbraň z ruky. Zachrastěla daleko v chodbě.

„Překvápko!“ ušklíbl jsem se, přiložil mu brokovnici nad solar plexus, a zmáčkl jsem spoušť. Jeho to nadzvedlo spíš do výšky, takže nadskočil a padl na záda jen kousíček od místa, kde původně stál. Každopádně mu ta rána udělala z plic krvavou kaši.

Zapumpoval jsem s předpažbím a vyhodil tak nepotřebný náboj ven. Došel jsem zkontrolovat Garyho Blakea. Odstrčil jsem převržený stůl a přešel pohledem ležící tělo. Zjistil jsem, že ještě žije.

Moje palba ho zasáhla všude možně, avšak přestože to bylo velmi nepravděpodobné, nepodařilo se mi zasáhnout žádný životně důležitý orgán. Opřel jsem mu brokovnici o čelo, a zmáčkl jsem spoušť. Jako obvykle se ozvala hromová rána a po podlaze se rozprskly kusy kůže, kosti a mozku.



Z kapsy jsem vytáhl lékárníčku s dávkou nanobotů a přiložil si ji na stehno. Medikit zavrčel a začal skenovat. Pak zapípal a na stehně jsem ucítil bodnutí jehlou. Počkal jsem, až medikit znovu zapípal a vysunul jehlu z místa vpichu. Za malou chvíli moje tělo kulky, které v něm uvízly, vypudí a nanoboti se dají do práce.

Trochu se mi podlomily kolena-zranění, přestože nebyla nijak vážná

(všechny projektily zastavil titanový plát, nebo nebyly v nebezpečných místech), tak jich bylo poměrně dost.

-Tady Shadow. Sháním pana Conollyho.- otevřel jsem komunikační kanál.

-Conolly.- ohlásil se můj šéf.

-Úkol splněn. Subjekt usmrčen.- řekl jsem prostě.

-Zranění?-

-Malá. Medikit by je měl do hodiny spravit.-

-Výborně. Vrať se na ústředí, nech se prohlédnout od doktora Acrofta, a až tě pustí, půjdeš do mé kanceláře.-

-Ano pane Conolly. Už jdu.- kývl jsem.

Pan Conolly ukončil hovor, a já se dal do pohybu.

Obral jsem mrtvé o všechny zbraně, které jsem dokázal pod prostorný kabát nenápadně schovat, posbíral cennosti, počkal jsem až byla poslední kulka z mého těla vypuzená, a pak jsem šel zpět na metro.

Á, ano. Už jsem pochopil, proč je ten černý kožený kabát pokrytý vrstvou elektrizovaného latexu. Zmáčkl jsem tlačítko, nenápadně vsíté do límce, a střídavě pozitivní a negativní elektrický náboj rozehnal krůpěje krve do vzduchu.

Mohl jsem se tedy opět odvážit mezi lidi. S kabátem, postříkaným krví by to přeci jen moc nenápadně nešlo.

Cestou zpátky na ústředí mě hřál dobrý pocit z úspěšné mise. Medikit zabral, než vůbec metro zastavilo poblíž ústředí Eurocorpu. Ani jizvy jsem neměl.

„Dobrá práce, Shadow.“ pochválil mě pan Conolly. Je to fajn chlapík.

„Doufám, že seš v pořádku.“

„Ano pane Conolly, jsem v pořádku. Medikit účinkoval rychle.“

„Výborně, protože mám pro tebe další úkol.“ kývl pan Conolly.

„Jsem připraven, pane.“

A opravdu jsem byl.

Pokračování příště

Autor: Zmařas

Věk: 20



**/Poznámka autora:*

Protože je tohle moje první dílo, které jsem vydal na veřejnost, všechny připomínky a komentáře jsou vítány, a můžete je zaslat na adresu zmatlja4@fel.cvut.cz.

Jan Zmatlík/*



INZERCE!

Nosný systém

Cena:500,- rychle:400,-

kontakt:607 517 456,

adik123@centrum.cz





Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE

www.airsoftdejvice.cz

info@airsoftdejvice.cz

carlos.akd@seznam.cz

AKD © 2010